

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 5. Qua ratione Patres & Matres familiâs monere debet Confessarius?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

De Sacram. Poenit. Cap. IX. 149

quanto prima, non deve assolverlo, ne quando si esibisca pronto di farlo, si essendo stato ammonito, non l'hà fatto.

Praxis contraria damnata est ab Innocentio XI. in Decreto contra 65. propositiones dato die 2. Martii 1679. quo duæ sequentes propositiones sunt damnatæ.

64. Propositio damnata.

Absolutionis capax est homo, quantumvis laboret ignorantia Mysteriorum Fidei, & etiamsi per negligentiam, etiam culpabilem, nesciat Mystera sanctissima Trinitatis, & Incarnationis Domini Nostri Jesu-Christi.

65. Propositio damnata.

Sufficit illa Mystera semel credidisse.

Quæst. 5. Qua ratione Patres & Matresfamilias monere debet Confessarius?

Resp. Interrogare eos debet, si curam habeant filiorum & domesticorum suorum; si eos instruant, aut instrui faciant de rebus ad salutem necessariis; utrum omni cum diligentia studeant, ut eorum curæ commissi servent mandata Dei, & Ecclesiæ. Quoniam, ut ait D. Paulus: *Si quis suorum, & maximè domesticorum, curam non habet, fidem negavit, & est infideli deterior.* Si è contrario eos ad peccandum inducant, cogendo ut Festis diebus, ac Dominicis laborent, seu non dando tempus, ut Missæ Sacrificio intersint; si permittant, aut occasionem dent ullam, ut non observent jejunia ab Ecclesia præcepta: & in his omnibus casibus, secundum D. Carolum, Act. p. 4. in Instructione Confessorum, eos Confessarius non debet absolvere, nisi emendationem polliceantur, & promittant deinceps, majorem se familiæ suæ curam habituros: neque verò hæc ipsa sufficit promissio, si jam à Confessoribus de talibus moniti fuerint, aut etiam à Parochis, nec se correxerint: tunc differri debet.

absolutio, donec inceperint se corrigere, novæque vitæ indicia dare: interrogare quoque eos debet si filios suos removeant à sæculi pompis, quibus in Baptismo renunciarunt? an è contra passi sint, ut supra conditionem se ornent? an eorum filia indecenter induta incedant, nudoque collo & pectore, quo casu mortaliter peccant, secundum S. Carolum. Neque possunt allegare patriæ consuetudinem, quia, ut ait S. Antoninus, 2. p. tit. 4. cap. 5. §. 3. *Valde turpis & impudicus est talis usus; & ideo non servandus.* Utrum sinant filios suos frequentate choreas, comedias, & perniciosos hujusmodi cœtus, qui teste Tertulliano, *De spectaculis*, cap. 17. *Privatum sunt consistorium impudicitia.* Vide quæ diximus, Tomo 5. Tract. 5. cap. 2. q. 6. & 11. & Tract. 4. cap. 2. q. 4.

S. Carol. A. G.
p. 1. in Conc.
Provinc. 3.

Quod quidem agnovit S. Carolus eum dixit in Concilio suo Provinciali 3. *Quoniam usum nimis compertum est depravatis his temporibus & moribus, ad choreas, tripudia, saltationes, & id genus alia nunquam ferè sine multis, & iis quidem gravissimis Dei offensionibus conveniri, idque tum ob turpes cogitationes, obscenè dicta, inhonestas actiones, morum corruptelas, & perniciosas ad omnia opera carnis illecebras illis perpetuo conjunctas, &c.*

S. August. de
verb. Domi.
ni. Serm. 18.

Confessarius illis absolutionem in talibus casibus denegare debet, nisi illos videat, verè ad emendationem paratos, & polliceantur se non amplius in familiis suis talia permissuros peccata juxta Divi Augustini verba: *Nec tamen negligentes sitis in corrigendis vestris, ad curam scilicet vestram quoquo modo pertinentibus; monendo, docendo, hortando, terrendo, quibuscumque modis potestis, agite.*

De Sacram. Pœnit. Cap. IX. 191

Quia verò Patres, & Matres familias, sapè damnationem incurrunt, propter aviditatem amplificandæ domûs, & congerendi divitias, ut filios extollant, quod infinita ferè parturit mala, Confessores hac de re interrogare eos debent, ac scire si nimia rerum temporalium cura, eos non cogat negligere ea, quæ ad salutem pertinent; si aliquos ex liberis suis invitos aut reluctantes in Monasterium detru-
dant, aut ad Sacerdotium promoveri faciant, non consideratâ priùs Dei vocatione, nec habita ratione talentorum, quæ ad hæc vitæ genera requiruntur, ut alios ditiores efficiant. Vide quæ diximus, Tomo 5. Tract. 5. cap. 1. q. 8. Et Tomo 2. Tract. 2. cap. 3. q. 11.

Tandem moneant desiderium illud opum pro liberis congregandarum, esse periculosissimam tentationem, quæ Patribus familias accidere solet, juxta id quod dixit Apostolus: *Qui volunt divites fieri, incidunt in tentationem, & in laqueum diaboli, & desideria multa inutilia & nociva, qua mergunt homines in interitum & perditionem: Radix enim omnium malorum est cupiditas. Et Dominus Noster Jesus-Christus in Evangelio ait: Qui non renunciat omnibus qua possidet, non potest meus esse discipulus.*

Quod explicans venerabilis Beda ait: *Distat sanè inter renuntiare omnibus, & relinquere omnia: paucorum enim perfectiorumque est relinquere omnia, curas mundi postponere, solis desideriiis æternis inhiare. Cunctorum autem fidelium est renuntiare omnibus qua possideret, hoc est, sic tenere qua mundi sunt, ut tamen per ea non teneantur in mundo: habere rem temporalem in usu, æternam in desiderio: sic terrena gerere, ut tamen totâ mente ad cælestia tendant.*

1. ad Timoth. cap. 6. v. 9.

Lucæ 14. v. 33.

S. Beda in Homil. æstivali de Sanctis Homil. de uno Martyre. Lucæ 14.